

Donderdagmorgen, 30 Juli '42 ± 9 uur

Lieve allen

Vanuit Westerborg mijn eerste brief. Ik wil je in 't kort een relaas geven van onze belevenissen. Toen wij dan ±12.30 uit de Holl. Schouwburg vertrokken, ieder met zijn eigen bagage, maar prachtig geholpen door de diverse mensen van de Joodsche Raad, stonden er trams klaar waar allen, geen één uitgezonderd met pakken en al in konden, zoodat wij gelukkig niet zoo erg lang moesten sjouwen. Na een rit door de stad (Rokin, Damrak) kwamen wij op het Stationsplein aan, waar wij onze bagage weer moesten opzoeken uit de tram en waar wij moesten wachten (±10 min.) tot wij naar de treinen gingen. Ik had mij intusschen reeds aangesloten bij 2 broers + 1 zuster, waarmede ik (met die zuster dus) zeer vriendschappelijke betrekkingen heb aangeknoopt, zoodat je je niet behoeft te verwonderen dat je uit Silicië waar wij waarschijnlijk naar toegaan, wel meer, maar dan van ons beiden zult hooren oftewel lezen. Dat is nou wat je noemt liefde op het eerste gezicht geweest, neen toch niet, want die ochtend, dat ik zoo vroeg naar de J. v. Eijckstraat ben geweest, was ik de eerste en zij de tweede, dus geheel vreemd waren wij niet meer voor elkaar. Dit als tusschenspel, in het eerste bedrijf.

Het 2e bedrijf speelde zich af op de perrons. Na ± 10 min wachten moesten wij ons naar de trein begeven, de meeste menschen konden hun bagage in de bagagewagens brengen. Om 2.30 uur ving onze reis naar Westerborg aan. Om ± 6.40 uur kwamen wij aan. Hier werden wij geregistreerd, even langs de dokter, haar controle en toen ± 11 uur, slapen, wasschen, maar hoofdzaak slapen,

slapen, zoo moe; zoo af als wij allen, zonder uitzondering, waren. Maar enfin, dat is weer vergeten. Als je deze brief ontvangt zijn wij reeds weder vertrokken, naar?? Maar van ??? zal ik je zoo spoedig mogelijk schrijven. Wij hebben hier zeer behoorlijk eten gehad, brood, boter, tomaten, koffie (zeer goed), thee, warm eten, en wat de onderlinge verhouding betreft, deze is gewoon prachtig. Je begrijpt dat de vrouwen en meisjes in aparte barakken zijn, maar naar ik hoor mogen wij vanavond naar de dames toe, waarop ik mij natuurlijk al verheug. Als slot, aangezien het slot meestal met de meeste aandacht wordt gelezen, een kleine beschrijving van mijn meisje, want zoover is het al reeds. Zij is 29 jaar, heet Bep Vaz Dias, woont Volkerakstr. 3 - II, d.w.z. haar ouders. Gaarne had ik dat je dit adres goed bewaarde voor eventuele gevallen. Ik had gedacht aan een brief voldoende te hebben, maar ik zal er nog maar een blaadje bij doen. Nu wil het geval, dat één van de broers van Bep, zoo zal ik in vervolg maar schrijven, bij Coen zijn broer gewerkt heeft, dus als je Coen bericht, zeg hem dan dat hij de groeten moet hebben van Jaap Vaz Dias, dus mijn a.s. zwager, 20 jaar, en de andere, Bob, is 17 jaar, beiden flink en stevig, in tegenstelling met Bep, die tamelijk fijn gebouwd is. Zelfs is de fam. Vaz Dias nog in de fam. van Judas Polak. Zoo nu zijn jullie weer op de hoogte van eenige bijzonderheden, omtrent mij zelve. Ik sta hier op mijn bed, stroozak te schrijven, tafels zijn hier niet, dus eten, schrijven, slapen gebeurt hier alles op bed. Naast mij ligt Jaap op bed ook te schrijven. Onder ons ligt Bob te schrijven. Zoo, ik heb van Bob zoo juist een fotootje gekregen van Bep, het is uiteraard niet de laatste, ik zal hem hierbij insluiten. Ik hoop dat zij er bij ons wederzien minstens zoo goed uit zal zien als op deze foto. Maar enfin dat zullen wij maar afwachten.

Hebben jullie nog bericht ontvangen van Ies en Engel? Het zal mij benieuwen of ik ze nog zien zal. Ik hoop het maar. Zoo nu scheid ik even uit met schrijven want ik word uitgenodigd om te whisten, dus aanstonds ga ik verder. Zoo, nu ga ik verder, ik heb ± 1 1/2 uur gewhist, en gewonnen, op punten. Van mijn rugzak was onderweg de band losgegaan, maar is hier weer

gemaakt. We hebben hier van alles, schoenmaker, kleermaker, enz. We hebben zoo juist brood gekregen voor vanavond en morgenochtend, zoodat het meeste wat ik medegenomen heb bewaart blijft tot de 3 reisdagen naar het onbekende. Je begrijpt de keek en koek raken al aardig op. Maar de busjes bewaar ik nog steeds.

Heb je de 5 briefkaarten uit A'dam allen ontvangen? Ik heb je toch wel op de hoogte gehouden hè ? Nu lui ik schei nu toch uit, ik ga direct nog eerst eens een uurtje maffen, want daar zal de eerste dagen niet veel van komen. Ik hoorde hier vertellen, dat er toch ook nog een extra wagon mede gaat met proviand en kookwagen.

Groet alle vrienden, familieleden, bekenden, zeg hun vooral dat tot in Westerbork alles heel geschikt is, hulp aan alle kanten.

Onderlinge vriendschap, lotsverbondenheid. In één woord, waar ik het meeste bang voor was, is voor niets geweest.

Zijn de jongens al weer thuis? Hoe is 't met Louis. Ik heb al geschreven, ik schei uit, maar ik zou nog zoo veel kunnen schrijven, en vragen. Maar mijn brief is vol, dus nogmaals, groet allen, een zoen voor de jongens van jullie zwager en broer en a.s. schoonzus Bep

Herman

Heb nog niet benauwd gehad
ben gelukkig kern gezond

12 uur, ga maffen, moord leven!!